

Kerntekst: “Er is verscheidenheid van genadegaven, maar het is dezelfde Geest. Er is verscheidenheid van bedieningen, en het is dezelfde Heere. Er is verscheidenheid van werkingen, maar het is dezelfde God, Die alles in allen werkt.” (1 Korinthe 12:4 HSV)

INLEIDING

Vanaf Maleachi gingen er 400 jaar voorbij zonder dat de stem van een profeet werd gehoord onder het volk van God. Vanwege deze stilte beschouwde het volk Israël de canon van de Schrift (dat wil zeggen de boeken waaruit het Oude Testament bestaat) als gesloten.

God bleef echter niet lang meer stil. Op Zijn tijd stuurde Hij een nieuwe profeet: Johannes de Doper (**Mattheüs 11:7-9**). Vanaf dat moment verschenen de profeten weer. Zij waren onder andere verantwoordelijk voor het schrijven van het Nieuwe Testament.

Wat waren de rollen van deze nieuwe profeten en profetessen? Wie waren zij? Waren er valse profeten, zoals in de tijd van het Oude Testament?

A ROLLEN VAN DE PROFETEN IN HET NIEUWE TESTAMENT

“Wie echter profeteert, spreekt tot mensen woorden van opbouw en vermaning en troost.” 1 Korinthe 14:3

- ❖ In het Nieuwe Testament wordt profetie gepresenteerd als een gave van de Heilige Geest, die rijkelijk werd uitgestort (Rom. 12:6). In één gemeente konden zoveel profeten aanwezig zijn dat zij om de beurt moesten spreken (**1 Kor. 14:29-31**).
- ❖ Welke rollen vervulden deze profeten? (**Openb. 19:10; 1:1; Ef. 4:11-12; 1 Kor. 14:3; Hand. 15:32**)
 - a) Om van Jezus te getuigen: hun voornaamste missie was om mensen naar Jezus te leiden.
 - b) Om de toekomst te voorspellen: zij onthulden gebeurtenissen die zelfs tot in onze eigen tijd reiken.
 - c) Om op te bouwen: een sterke gemeente vormen die bestand is tegen de aanvallen van de vijand.
 - d) Om aan te sporen: zonde benoemen, zodat mensen tot bekering kunnen komen.
 - e) Om te troosten: Judas en Silas werden met dit specifieke doel naar de gemeenten gestuurd.

B PROFETEN VAN HET NIEUWE TESTAMENT:

- ❖ **Jezus, de geprofeteerde profeet — zondag**
“Een Profeet uit uw midden, uit uw broeders, zoals ik, zal de HEERE, uw God, voor u doen opstaan; naar Hem moet u luisteren.” (Deuteronomium 18:15)
 - a) Jezus werd door zijn tijdgenoten als een profeet beschouwd (**Mt. 21:11; Mk. 6:15; Lk. 7:16; Joh. 6:14**).
 - b) Hij schreef deze titel aan zichzelf toe (**Heer 6:5; Lk. 13:33**).
 - c) Petrus gaf aan dat Jezus de Profeet/Messias was die door Mozes en de andere profeten was aangekondigd (**Deut. 18:15; Hand. 3:18-26**).
 - d) Maar Jezus heeft het Woord van God niet geschreven; Hij is het Woord (**Johannes 1:1**). Hij is niet slechts “een licht dat schijnt op een donkere plaats”, zoals de andere profeten dat waren, maar Hij is HET LICHT (**2 Petrus 1:19; Joh. 1:9; 8:12**).
 - e) Zijn werk gaat verder dan dat van welke profeet dan ook. Jezus is de enige die ons allen eeuwigheid kan bieden, op grond van zijn leven, dood en opstanding.
- ❖ **De apostelen en de profeten — maandag**
“dat in andere tijden niet bekendgemaakt is aan de mensenkinderen, zoals het nu geopenbaard is aan Zijn heilige apostelen en profeten door de Geest,” (Efeziërs 3:5 HSV)

Kerntekst: “Er is verscheidenheid van genadegaven, maar het is dezelfde Geest. Er is verscheidenheid van bedieningen, en het is dezelfde Heere. Er is verscheidenheid van werkingen, maar het is dezelfde God, Die alles in allen werkt.” (1 Korinthe 12:4 HSV)

- a) De apostelen en profeten van het Nieuwe Testament hebben gemeenschappelijke kenmerken:
 - (1) Zij zijn door God gezonden personen (**Lk. 11:49**)
 - (2) Zij ontvangen gaven om de gemeente te leiden (**1 Kor. 12:28-29; Efe. 4:11-12**)
 - (3) Zij vormen het fundament van de gemeente (**Efe. 2:20**)
 - (4) Zij ontvangen openbaringen (**Ef. 3:5**)
 - (5) Zij verheugen zich in de gerechtigheid (**Openb. 18:20**)
- b) Wanneer zij samen worden genoemd, gaan de apostelen vooraf aan de profeten (behalve in Lukas 11:49). Petrus stelt de apostelen gelijk aan de profeten uit de oudheid (**2 Petrus 3:2**).
- c) De apostelen kregen van Jezus zelf een specifieke opdracht om getuigen van de opstanding te zijn (**Hand. 10:40-41**).
- d) Het Nieuwe Testament noemt verschillende profeten, van wie sommigen bij name worden genoemd: Barnabas (apostel), Simon, Lucius, Manahen, Saulus (apostel), Judas, Silas en Agabus (**Hand. 11:27; 13:1; 15:32; 19:6-7; 21:10**).

❖ Profetessen — woensdag

“[Filippus, de evangelist]... Deze had vier dochters, nog maagden, die profeteerden.”

❖ (Handelingen 21:9 HSV)

- a) De enige profetes die bij name wordt genoemd in het Nieuwe Testament is Anna, die “over het kind [Jezus] sprak tegen allen die uitzagen naar de verlossing van Jeruzalem” (**Luk. 2:36-38**).
- b) De vier dochters van Filippus de evangelist ontvingen eveneens de gave van profetie (**Handelingen 21:8-9**).
- c) Bovendien wordt profetie genoemd als een gave die zowel bij vrouwen als bij mannen voorkomt (**1 Kor. 11:4-5**).
- d) Joël kondigde van tevoren aan dat de Heilige Geest zo zou werken dat zonen, dochters, ouderen, jongeren, dienaren en dienaressen zouden profeteren (**Joël 2:28-29**).

❖ Medewerkers van Paulus (woensdag vervolg)

“Dit gebod leg ik u op, mijn zoon Timotheüs, in overeenstemming met de profetieën die voorheen over u uitgesproken zijn, opdat u in deze dingen de goede strijd strijdt.” (1 Timotheüs 1:18 HSV)

- a) Naast apostelen, profeten en profetessen worden er enkele medewerkers van Paulus genoemd die, net als Silas en Barnabas, de gave van profetie bezaten:
 - (1) **TIMOTHEÛS:** Zijn roeping tot de bediening was voorzeggd (1 Tim. 1:18). Samen met Paulus was hij medeauteur van de volgende brieven: (**2 Kor. 1:1, Filippenzen (Fil. 1:1; Kol. 1:1; 1 Tess. 1:1; 2 Tess. 1:1 en Filem. 1:1)**).
 - (2) **TITUS:** Hij vervulde diverse profetische functies, zoals opbouw (**2 Kor. 8:6**), vermaning (**Titus 2:6, 9, 15**) en vertroosting (**2 Kor. 7:13**).

❖ Valse profeten – donderdag

“Geliefden, geloof niet elke geest, maar beproef de geesten of zij uit God zijn; want er zijn veel valse profeten in de wereld uitgegaan.” (1 Johannes 4:1 HSV)

Kerntekst: “Er is verscheidenheid van genadegaven, maar het is dezelfde Geest. Er is verscheidenheid van bedieningen, en het is dezelfde Heere. Er is verscheidenheid van werkingen, maar het is dezelfde God, Die alles in allen werkt.” (1 Korinthe 12:4 HSV)

- Jezus waarschuwde dat er valse profeten zouden opstaan, die hij “verscheurende wolven” noemde (**Mt. 24:24; 7:15**). Deze valse profeten begonnen al in de vroege kerk te verschijnen (**1 Joh. 4:1**).
- Paulus waarschuwde de oudsten van Efeze dat er “verscheurende wolven” in hun midden zouden opstaan (**Handelingen 20:29**). De Korintiërs waarschuwde hij voor het bestaan van “valse apostelen” (**2 Korintiërs 11:13**).
- Ware profetie stemt overeen met Gods Woord, wijst naar Christus en bouwt de gemeente op, terwijl valse profeten verdeeldheid zaaiende leerstellingen en eigenbelang bevorderen.
- Wij zijn als gelovigen geroepen om de profeten te toetsen en ervoor te zorgen dat al hun boodschappen in overeenstemming zijn met de Schrift en op Christus gericht zijn.
- Onze enige verdediging tegen valse profeten (en tegen de kwaadaardige machten die hen aansturen) is het aantrekken van de wapenrusting die God voor ons beschikbaar heeft gesteld (**Ef. 6:10-18**).

“Patriarchen, profeten en apostelen spraken onder de invloed van de Heilige Geest, en zij verklaarden duidelijk dat zij niet uit eigen kracht of in eigen naam spraken. Zij wilden niet dat hun enige eer zou toekomen, en zij wensten niet dat iemand hen zou beschouwen als de bedenkers van iets waarop zij zich zouden kunnen beroemen. Zij waakten ijverig over de eer van God, aan wie alle lof toekomt. Zij verklaarden dat hun bekwaamheid en de boodschappen die zij brachten, hun waren geschonken in hun hoedanigheid van afgevaardigden van Gods kracht. God was hun autoriteit en hun bron van toereikendheid.” EG WHITE (To Be Like Jesus, July 30)

BIJLAGE: DE KERNPRINCIPES VAN DE BEDIENING VAN ELLEN G. WHITE

De bediening van Ellen G. White kende twee fundamentele speerpunten: mensen naar Jezus leiden en hun aandacht op de Bijbel vestigen.

EERSTE PIJLER: JEZUS

Toen haar na het congres van 1888 werd gevraagd welke onderwerpen er waren besproken, antwoordde zij: "Ik houd jullie dit al 45 jaar voor: de weergaloze aantrekkingskracht van Christus" (**Sermons and Talks, dl. 1, p. 116**).

TWEDE PIJLER: DE BIJBEL

Ellen heeft nooit beweerd dat haar geschriften superieur waren aan de Bijbel; integendeel, ze benadrukte altijd dat ze aan de Bijbel getoetst moesten worden. Als boodschapper van de Heer beschouwde zij zichzelf als een "kleiner licht" dat mensen naar het "grotere licht" – de Bijbel – leidt (**Selected Messages, dl. 3, p. 29**).